

ни отъ Руската битва, и сжепани отъ гюллетата на земната батерия, ся исхвърляхъ въ водата да излѣзжтъ на сухо; сжщийтъ Хасанъ-папа, сѣднатъ вржъзъ брѣгтъ, плачуци гледаше, безоржженъ, злополучието на гемнитѣ си. Той сбра на скоро остаткитѣ на своята флота и ся вжрна въ Цариградъ да отговори на своето несчастье чрѣзъ своята глава.

Султанътъ и народътъ не го наказахъ за тая негова джрзость. Нѣколко дни подиръ той отиде пакъ съ една нова флота. Князътъ отъ Нассау и Суваровъ, по добрѣ приготвенни отъ пжрвийтъ пжтъ, го чакахъ, и уничтожихъ, на 2 Августа 1788, послѣдната мореплавателна надежда на Турската джржава. Петъ гемни, осемнайсетъ фрелати, петъ хиляди убити и шесть живи оловени станахъ плѣчка на Потемкина.

Очаковъ, който ся защищаваше отъ трийсетъ хиляди души, ся привзе отъ Русцитѣ на 6 Декемерия. Клането на останалата войска и на жителитѣ, ся продлжи до три дни подиръ прѣдаванието на градъ. Двайсетъ хиляди жители, жени, дѣца, млади, стари, станахъ жертва отъ Русцитѣ които чрѣзъ тая си постжпка ся сравнихъ съ касалжкътъ на Тимуръ въ Персеполисъ и Багдадъ.

Султанътъ Абдуль-Хамидъ, като ся извѣсти за паданието на Очаковъ, разболя ся и умрѣ. Той остави Турската джржава въ едно твжрдѣ зло положение: Днѣстра потжната въ кржвъ, Вжпорътъ отворенъ на Руската флота, арсеналътъ празенъ, Архипелагътъ развалнуванъ, Сѣверъ въ сжюзъ противъ него, Полша разчленена, Унгария подъ влиянието на маршала Ландона. Войската, която бѣше насжрчена отъ пжрвата сполука противъ Йосифа II, треперяше сега отъ името Суваровъ.

Селимъ III, племянникътъ му, го наслѣди. Младъ и сжбуденъ момакъ на дваисетъ и петъ годишна возрастъ. Пжрвата негова грижя бѣше да дойде въ помощъ на джржавата си. Незабавно той сжбра, отъ